

Dild

Anethum graveolens

Dild er en etårig skærmpolante, der bliver omkring en meter høj. Planten er indført til danske haver, men findes under tiden forvildet i naturen.

Dild avles først og fremmest som blad-dild til grønt drys i salater eller skærm-dild til syltning eller høst af frø til krydderi eller urtete.

Den blomstrer i højsommeren med flade gulgrønne blomster.

Dild har muligvis arvet sit navn fra det angelsaksiske ord 'dylle', der betyder at lulle i søvn.

Navnet kan hentyde til den virkning dild har på spædbørn, der dier hos en mor, der har drukket en kop te, brygget på dildfrø.

Dild fremmer mælkedannelsen hos ammende mødre og har været brugt mod kolik langt tilbage i tiden. Ophængt i sygekammeret sikrer dild angiveligt, en rolig søvn.

Tygning af dildfrø modvirker desuden luft i maven.

Dild sås direkte på voksestedet i det tidlige forår. Planterne udtyndes, så de hver især har 10 centimeter at vokse på.

Har de bedet for sig selv, vil de kunne genså sig fra år til år.

Herhjemme er det især de smalle blade, der bruges til grønt drys på nye kartofler og fisk.

De store blomsterskærme indgår i lagen til syltede asier. De har en vis konserverende virkning og blev brugt til at forlænge holdbarheden før man havde kemiske konserveringsmidler.

Frø af planten høstes lige før de modner, og opbevares på glas, når de er gennemtørrede.

De grønne blade kan tørres og gemmes i krydderiglas eller fryses i frisk tilstand i plastposer, der pustes op med lidt iltfattig udåndingsluft.

Dild egner sig godt til at lave kryddersnaps af, og frøene egner sig til at sætte smag på fx rugbrød og sammenkogte retter.

Som mange andre urter med kraftig lugt, har dild været anset for at have magiske evner, og har helt op i forrige århundrede været brugt til at kurere 'forgjorte' (dvs. sindslidende) personer.

For meget dild i maden derimod,
sænker lysten til 'Naturens spil og
leg'(sex)

Til dyrene blev dild brugt som tilskud
til foderet, for at sikre mere mælk til
føllet og kalven, ved at give koen og

hoppen lidt dild, men især var det
udbredt at undgå dild, hvis manglende
sexlyst var problemet.

I Middelalderhaven vokser Dild i
krydderibedet.